

”Går den kombinationen ihop? Alltså så finns det araber som
är queer?” - *en kvalitativ intervjustudie med ett
queerfenomenologiskt perspektiv på queera arabers
identitetsförhandling och identitetskonstruktioner i Sverige*

Författare: Kenar Ahmad

Kandidatuppsats Sociologi, SOCK04, 15 hp

Handledare: -

Vårtermin 2017

Lunds universitet, Sociologiska institutionen

Tack...

Tack till Leila, Amir, Jude, Samira, Joana, Najah och Hawwah. Jag hoppas att ni är nöjda och att jag har gett er den plats ni förtjänar i uppsatsen.

Abstract

Författare: Kenar Ahmad

Titel: ”Går den kombinationen ihop? Alltså så finns det araber som är queer?” *en kvalitativ intervjustudie med ett queerfenomenologiskt perspektiv på queera arabers identitetsförhandling och identitetskonstruktioner i Sverige*

Kandidatuppsats sociologi

Sociologiska institutionen, vårtermin 2017

Syftet med denna studie är att undersöka hur queeridentifierade araber förhandlar och konstruerar identiteter. Studien är kvalitativ och fokuserar på processen av identitetsförhandlingar och identitetskonstruktioner som äger rum i intersektionen av att rasifieras och en queer självidentifikation. För att undersöka detta har sju semistrukturerade intervjuer gjorts med queeridentifierade araber i södra och mellersta Sverige.

Sexualitetens betydelse och kroppens handlingsutrymme är central för queeridentifierade arabers identitetskonstruktion och identitetsförhandling. Studien har därför ett queerfenomenologiskt perspektiv som i huvudsak utgår från Judith Butler och Sara Ahmeds begrepp och teorier.

Studien visar att queeridentifierade araber ständigt möter en Vit yttre heteronormativ blick som definierar deras sexualitet. Den visar även att det finns svårigheter för studiens informanter att kunna identifiera sig som queer och samtidigt uttrycka deras arabiska identitet. De två identiteterna ställs i ständig polemik mot varandra, vilket har bidragit till att många upplever en återkommande osäkerhet i relationen till sig själva.

Svårigheterna grundar sig i föreställningar om hur en arab *bör* vara respektive en queer *bör* vara, det vill säga sexistiska och rasistiska föreställningar som informanterna ständigt tvingas förhålla sig till. Studien identifierar även flertalet strategier som de intervjuade använt i bemötandet av de diskriminerande strukturerna. Strategierna har använts i syfte att bemöta föreställningar och därmed verkat stärkande för dem.

Nyckelord: Identitetskonstruktion, identitetsförhandling, intersektionalitet, orientering, rasifiering, Vitet, queer, queera araber, queerfenomenologi, diaspora, Sara Ahmed, Judith Butler

Innehållsförteckning

Inledning	1
Begreppsdefinitioner: queer, blandad och rasifiering	1
Syfte	3
Frågeställning	3
Tidigare forskning	3
Rörligt medvetande – stratifieringar och dess rörelser	3
Iransk- amerikanska queerkvinnor och identitetsdissonans	4
Erfarenheter av queers som är blandade	5
Teori	6
Queerfenomenologi	6
Queerteori	8
Queer	8
Intersektionalitet	9
Vithet	10
Rasifiering och intersektionalitet	11
Smuts och binaritet	12
Identitetsskapande i gränslandet	13
Metod och material	14
Reflexivitet/positionering/ validitet/reliabilitet	15
Etik	16
Urval av informanter	16
Avgränsning	17
Semistrukturerad intervjuguide	17
Presentation av informanter	18
Metod för analys	18
Analys och resultat	19
Mötet med queer - Identifikation med och distansering till queerbegreppet	19
Queer möter rasifiering - förväntningar och reaktioner från andra	22
Den Vita dömande blicken	22
Hemmet bestäms av andra	24
Identitetsskapande under Vita och heteronormativa blickar	25
Kom ut för att bli accepterad	25
Den existerande queerheten	26
Mellanförskap	27
Avslutande diskussion	28

Referenser	30
Bilaga 1	32
Intervjuguide	32
Bilaga 2	33
Upprop till intervjupersoner	33

Inledning

“[...] Går den kombinationen ihop. Alltså så finns det araber som är queer? För att det inte är synligt på samma sätt... alls och då kanske, då kanske man kan tolkas som mer västerländsk eller svensk.” – Samira

Går det att identifiera sig som arab och samtidigt vara queer? Citatet i inledningen belyser kärnan i studien och väcker flera intressanta tankeställningar. Den berör förutfattade meningar om etnicitet, men även funderingar om vem som får lov att identifiera sig som queer. Den visar även hur en queer identitet kan vara tillgänglig i olika grad beroende på rasifiering.

I dagens samhälle är queera araber en grupp som många har åsikter och fördomar kring, samtidigt som de är en marginaliserad och bortglömd grupp. Denna studie berör därför ett ämne som idag är högaktuellt. Queera araber har även börjat ta en allt större plats, inte minst i sociala nätforum. Syftet med studien är att ge en ökad förståelse för hur det är att befinna sig i den arabiska diasporan i Sverige som queeridentifierad, genom att lyfta ett perspektiv som ofta saknas både i den akademiska men även populärvetenskapliga världen.

För att förstå den arabiska diasporans identitetsförhandlingar och identitetskonstruktion krävs ett kritiskt förhållningssätt mot både Vithetsnormen och heteronormen. Genom att binda samman och förstå queera identiteter i relation till rasifiering identifierar studien även olika förhandlingsprocesser som ständigt sker i vardagen.

I studien kommer det teoretiska begreppet Vithet/Vit/Vithetsnorm att skrivas med en stor begynnelsebokstav för att markera det som annars får passera ostört och inte anmärkas på (Ang, 2012, s. 117). Det är ett av många sätt att synliggöra makt på. Vidare bör det poängteras att studien inte är representativ för alla queeridentifierade araber, men kan bidra med värdefull kunskap för vidare forskning inom området.

Begreppsdefinitioner: queer, blandad och rasifiering

En utförligare definition av begreppen *queer* och *rasifiering* görs i teoridelen, men för att underlätta för läsaren att följa med i texten kommer kortare definitioner också att redovisas här. Jag ger även en definition av begreppet *blandad*. Vidare kommer en redogörelse för *skillnaden mellan HBTQ och HBQ*. Begreppet *diaspora* används också i studien och kommer likaså att förklaras nedan.

Queer

Begreppet queer enligt Sara Ahmed, forskare i "Race and Culture studies", "ras" och kulturstudier, *min översättning*, innebär en normbrytande sexualitet som stör en ordning och ett system i samhället (Ahmed, 2006, s. 161). Den heterosexuella normen och kulturen störs, det vill säga det tillkommer flera andra normer som inte enbart berört sexuell orientering, utan bland annat en binär syn på kön (Ahmed, 2006, s. 162). Begreppet queer är ett sätt att nedmontera eller omkullkasta normer och beteenden. Det är ett begrepp som visar på att något görs, snarare än något en person är (Hunt & Holmes, 2015, s. 156). I studien kommer begreppet queer att användas som en normbrytande identitet som informanterna identifierar sig med.

Rasifiering

Irene Molina, professor i kulturgeografi, introducerade begreppet rasifiering i Sverige för att visa hur människor tillskrivs olikheter för att särskiljas (Molina, 2005, s. 95). Begreppet förhåller sig kritiskt till den essentialistiska förståelsen av etnicitet/ras/kultur och visar att rasifiering är något som aktivt görs (Molina, 2005, s. 96). Alla rasifieras, men på grund av en Vithetsnorm är det den icke-vita som markeras i rasifieringen och vars ankomst noteras. Det vill säga ingen föds till rasifierad, utan det är något som görs av omgivningen. Begreppet rasifiering används för att synliggöra processer av hur ras spelar en avgörande roll för hur en person betraktas av andra.

Blandad

Begreppet blandad kommer att användas som en översättning av engelskans *mixed race*. Begreppet är relevant då min informant, som är blandad, använt begreppet om sig själv. Detta då hon menar att hon inte är halv, utan hel med två eller flera nationaliteter.

HBQ och HBQ

HBQ är ett paraplybegrepp för homo - bi - trans och queerpersoner. I studien används både HBQ och HBQ medvetet. I de fall där transpersoner inte är inkluderade utesluts de i paraplybegreppet. Båda begreppen används i tidigare forskning.

Diaspora

Diaspora kommer från grekiskan och betyder spridning (NE, 2017). I studien används denna term för att beskriva de grupper som inte tillhör majoritetsinvånarna i landet men som av olika skäl bor i landet. Queer diaspora används i studien och med det menas personer som inte tillhör majoritetsinvånarna i landet de bor i och samtidigt identifierar sig med queer.

Syfte

Syftet med studien är att identifiera processer som görs i förhandlingen av identitetsskapande, med särskilt fokus på intersektionen av att rasifieras i Sverige och att identifiera sig med att vara queer. Det vill säga hur identiteter (om)skapas i relation till flera intersektioner, samt vilka förhandlingsprocesser som äger rum i samband med detta.

Frågeställning

För att besvara mitt syfte är frågeställningarna följande:

- Hur förhandlar queera araber sina identiteter?
- När är en queer identitet tillåten? När är den inte tillåten? Vilka strategier använder queera araber när en queer identitet inte är tillåten?
- Hur konstruerar queera araber sina identiteter?

Tidigare forskning

Jag har valt att fokusera på tidigare forskning som berör identitetsförhandlingar, identitetskonstruktioner och queer. Därmed har ett urval gjorts utifrån ett stort forskningsområde. Nedan följer en kort presentation av tidigare forskning som är relevant för studien. Meremu Chikwendus (2013) studie är intressant då hon förhåller sig kritisk till det västerländska komma ut- narrativet. Det innebär att offentliggöra sin sexualitet i en specifik förväntad ritual. Hon vill även förstå hur sexualitet och nationalitet påverkar varandra. Shadee Abdi och Bobbi Van Gelders (2015) studie om iransk- amerikanska queera kvinnor och deras förhandling av identiteter som queer och iranier är relevant i min studie, då de behandlar liknande frågor fast i en annorlunda kontext. Kimberly D Hudson och Gita R Mehrotas (2015) studie om blandade queers erfarenheter bryter med tidigare forskning som mestadels har fokuserat på homo- eller bisexualitet. Deras studie visar på vikten av att förstå identitetsförhandlingar i relation till geografisk plats, något som även diskuteras i min studie.

Rörligt medvetande – stratifieringar och dess rörelser

Meremu Chikwendu har i sin studie *Circular Consciousness in the Lived Experience of Intersectionality: Queer Nigerian Diasporic Women in the USA* (2013) intervjuat sex självidentifierade HBQ - kvinnor i den nigerianska diasporan i USA. Syftet med studien är bland annat att undersöka komma ut - narrativ i relation till sexualitet och nationalitet (Chikwendu, 2013, s. 35).

Resultaten från studien visar en kritik från informanterna som riktar sig mot att de som är öppna med sin sexualitet associeras med stolthet och de som inte är det associeras med skam. Ovanstående associationer görs av omgivningen. Chikwendu är kritisk mot det västerländska komma ut- narrativet som innebär att offentliggöra sin sexualitet med ett specifikt narrativ. Hon menar att det finns flertalet platser där sexualitet och queerhet inte behöver uttalas verbalt för att omgivningen ska veta om att en person är queer (Chikwendu, 2013, s. 43). Ett exempel är att omgivningen kan känna till en queer sexualitet utan att det offentliggjorts enligt det västerländska narrativet. Hon poängterar att den queera diasporan omskapar innebörden av att vara offentlig och att inte vara offentlig, med sin sexualitet, genom att bidra med andra narrativ. Informanterna i hennes studie berättar om flertalet strategier som inte är erkända av väst men som de använder, det vill säga flera sätt att komma ut på. Chikwendus analys visar en relation mellan sexualitet och nationalitet i samband med komma ut- narrativ och menar att berättelserna inte passar ihop med en ”queer diaspora identitet” eftersom den queera diasporan är en heterogen grupp (Chikwendu, 2013, s. 35).

Chikwendus studie möjliggör en djupare förståelse för flertalet identiteter i en gemensam samverkan. Ett exempel är informanternas orientering i var det är acceptabelt att vara offentlig med sin sexuella läggning och var det inte är det. Ett annat exempel är vilka sätt som informanterna relaterar till den nationella identiteten. Det påverkas av den queera identiteten, vilken i sin tur är påverkad av rasifiering men även könstillhörighet.

Hon visar med hjälp av begreppet cirkulärt medvetande att stratifieringar och identiteter är rörliga och påverkar varandra. Det innebär bland annat att stratifieringar kan vara hierarkiska även om de upplevs samtidigt av samma individ (Chikwendu, 2013, s. 35). Hon menar att stratifieringar bör beskrivas cirkulärt eftersom det omförhandlas i olika situationer och har inga fasta subjektspositioner (Chikwendu, 2013, s. 36, 44). Chikwendus begrepp cirkulärt medvetande möjliggör en förståelse av stratifieringar med ett bredare perspektiv utan fasta subjektspositioner (Chikwendu, 2013, s. 44).

Iransk- amerikanska queerkvinnor och identitetsdissonans

Shadee Abdi och Bobbi Van Gilders studie *Cultural (in)visibility and identity dissonance: Queer Iranian – American women and their negotiation of existence* (2015) visar hur den ”persiska kulturella diskursen” påverkar tillhörighetskänslan, gentemot den persiska kulturen, för iransk-amerikanska kvinnor. Studien visar hur kvinnorna hanterar heteronormativa diskurser i vardagen (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 74). Den baseras på 12 intervjuer med

queer iransk-amerikanska kvinnor i USA. I Abdi och Gilders studie undersöks hur förhandlingsprocesser av att vara queer iranier-amerikan ser ut i relation till att vara queer, iranier och amerikan (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 71). De beskriver förhandlingen av de tre identiteterna med fokus på den persiska och den queera identitetens samverkan (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 72).

Resultaten visar att queera iransk-amerikanska kvinnor upplever en kulturell isolering på grund av den persiska kulturens icke - legitimering av homosexualitet. Det innebär att queera iransk - amerikanska kvinnor måste hantera känslor av ensamhet genom att skapa en kulturell distans mellan sig själva och det persiska sammanhanget (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 76). Homosexualitet görs till icke legitimt genom att det betraktas som en sjukdom och tillskrivs en västerländsk förklaring, det vill säga något som enbart existerar i väst (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 76). Studien visar att ett flertal inte kan identifiera sig som queer och iranier samtidigt. Ett begrepp som Abdi och Van Gilder använder för att förklara detta är identitetsdissonans vilket innebär att två identiteter möter motstånd eller att de krockar med varandra (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 78). Brist på representation för queera iransk-amerikanska kvinnor blir ett hinder i deras utveckling av en queer identitet. Kvinnorna distanserar sig från sin kulturella identifikation för att kunna vara queer (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 79). Slutsatsen är att den persiska queera kvinnan måste acceptera att aldrig bli en del av varken den iranska eller amerikanska kulturen (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 83). Studien visar även att stöd för HBTQ-identifierade kvinnor enbart kan sökas utanför det persiska sammanhanget (Abdi & Van Gilder, 2015, s. 81).

Ovanstående studie kan betraktas som en bakgrund till min studie då den dels undersöker identitetsförhandlingar inom den persiska diasporan, dels komplexiteten i intersektionen av att vara iranier-amerikan och queer.

Erfarenheter av queers som är blandade

Locating queer-mixed experiences: Narratives of geography and migration av Kimberly D Hudson och Gita R Mehrota är en studie som menar att det finns otillräckligt med forskning med blandade personer eftersom det oftast fokuseras på "ras" (D Hudson & R Mehrota, 2015, s. 652). Därför är tyngdpunkten i deras studie blandade queers erfarenheter i relation till geografisk plats och erfarenheter av migration, central del i identitetsskapandet för deras informanter (D Hudson & R Mehrota, 2015, s. 652). Med ett kritiskt förhållningssätt till en binär uppdelning av både sexualitet och kön har de valt att sätta queera erfarenheter i fokus,

då de menar att tidigare forskning inom socialt arbete enbart har fokuserat på homosexualitet (D Hudson & R Mehrota, 2015, s. 654).

Resultaten visar att informanternas erfarenhet av att vara blandad och queer var sammanlänkat med en geografisk plats och/eller till erfarenheter av migration (D Hudson & R Mehrota, 2015, s. 660). Geografisk plats har spelat en avgörande roll i identitetsarbetet, där en av informanterna uttryckt att det både i det så kallade hemlandet samt i USA finns en känsla av att inte passa in (Ibid). Erfarenheter av migration och informanternas nuvarande geografiska plats har även varit relevant i utvecklingen av flera identiteter (D Hudson & R Mehrota, 2015, s. 661). Det är något som min studie har tagit i beaktande då geografiska platser har varit av stor betydelse för identitetskonstruktion och identitetsförhandling för informanterna. Mot bakgrund av deras studie ämnar jag komma bortom en binär syn på sexualitet.

Teori

Queerfenomenologi

I följande teoridel kommer inledningsvis queerfenomenologi och queerteori presenteras. Därefter följer en presentation av begreppen Vithet, rasifiering, Mary Douglas teori om smuts och binaritet (1966) samt Gloria Anzaldúas teori om identiteter i gränslandet (2012). Avslutningsvis följer en redogörelse för hur begreppen och teorierna används i uppsatsen.

Sara Ahmeds teori om orientering av kroppar som könas, sexualiseras och rasifieras i sociala rum utgår från queerfenomenologi (Ahmed, 2006, s. 5). Fenomenologin betonar enligt Ahmed den levda erfarenhetens betydelse i relation till kroppens orientering i samhället.

Queerfenomenologi visar att platser är bundna till kroppar och därför bör betraktas som en andra hud (Ahmed, 2006, s. 9). Ahmed poängterar att kroppens utgångspunkt aldrig är neutral utan påverkad av stratifieringar. Queerfenomenologi fokuserar på kroppens rörelse mellan olika platser, samt hur och varför vissa utrymmen blir tillgängliga för vissa och otillgängliga för andra.

Riktningar är ett begrepp som används för att förstå relationen mellan kropp och plats (Ahmed, 2006, s. 12). Ahmed använder begreppet för att poängtera att riktningar aldrig är neutrala, då utgångspunkten alltid är avgörande för riktningen. Orientering kan förklaras som rörelseprocessen mot en specifik plats, medan riktning är det som krävs för att orienteras.

Först när riktningarna upprepas går de att betrakta som en orientering. För att undvika att hamna i samhällets periferi efterföljs de riktningar som reproducerar rådande samhällsnormer. Riktningar styr vilka privilegier som olika kroppar kan få tillgång till, vilket innebär att orienteringar tar form utefter de riktningar som har valts tidigare, det vill säga som har reproducerats (Ahmed, 2006, s. 15). Ahmed vill synliggöra att individers val och riktningar innebär att vissa rum blir nåbara och andra distanserade (Ahmed, 2006, s. 21). Här är det viktigt att poängtera att Ahmed belyser den strukturella diskrimineringen och att det därmed inte enbart handlar om individuella val.

En queerfenomenologisk utgångspunkt möjliggör förståelsen av olika riktningar som rasifierade, sexualiserade och könade kroppar orienteras mot (Ahmed, 2006, s. 5). Den synliggör även de maktdimensioner som organiserar en orientering för queera arabiska kroppar. Ahmeds genomgående analys är att sociala skillnader i samhället påverkar vilka platser kroppar kan bebo och känna sig hemma i (Ahmed, 2006, s. 5). Ett exempel är universitetet där personer som rasifieras anmärks på eftersom dem anses vara desorienterade i det rummet (Ahmed, 2011, s. 240). De queerfenomenologiska analysverktygen som kan förstå kroppars handlingsutrymme och riktningar i samhället kommer att appliceras på informanternas erfarenhet av identitetsförhandlingar och identitetskonstruktioner.

Kroppar som förlänger rum

Enligt Ahmed väljer ofta individer att bebo rum där en hemkänsla kan uppstå. Dessa rum förlänger kroppen och blir en andra hud. Därefter anses de vara en självklar del i vardagen. För att en hemkänsla ska uppstå krävs det att ankomsten av dessa kroppar inte stör maktordningen, utan reproducerar den. Begreppet orientering förklarar varför olika människor väljer särskilda riktningar i livet. Ofta väljs de riktningar som av olika anledningar upplevs som tillgängliga (Ahmed, 2006, s. 14). Desorientering i sin tur innebär en förlorad kontakt med en plats, samtidigt som desorientering kräver en orientering (Ahmed, 2006, s. 166). De står i binaritet med varandra.

Ett exempel på orientering är hur obligatorisk heterosexualitet upplevs följa en rak linje medan queer sexualitet upplevs avvika från denna linje. Både heterosexualitet och queer behöver dock vara tillräckligt nära varandra för att de ska positioneras mot varandra (Ahmed, 2006, s. 23). Samtidigt behöver en liknande sexualitet inte nödvändigtvis innebära gemenskap, då det parallellt kan pågå inre kamper, där flera stratifieringar är relevanta och

inte enbart sexualitet (Marion Young, 2000, s. 11). Exempelvis kan den ständiga påminnelsen om det normativa heterosexuella beteendet, från samhället, betraktas som en pågående kamp för att tillrättavisa omgivningen och leda den i så kallad rätt riktning.

Queerteori

Begreppet queer har använts som ett skällsord mot homosexuella och betyder konstig. Idag är begreppet återtaget av personer med normbrytande sexualitet/identitet för att få bort den negativa betydelsen. Om individer med normbrytande sexualitet själva kallar sig för queer avväpnas ordet (Butler, 2005, s. 97). Butler menar att queer inte har en fast betydelse vilket innebär att begreppet är under ständig diskussion kring vem som omfattas och vem som bör uteslutas av begreppet (Butler, 2005, s. 106).

Queer

Begreppet queer kan ha en personlig betydelse, samtidigt är det även ett politiskt och teoretiskt begrepp. Ahmed använder sig av begreppet på två olika sätt, dels i anknytning till orientering, dels som en normbrytande sexualitet. Det queera är det som stör ett system eller en ordning. Ett normativt liv, med obligatorisk heterosexualitet, är ett liv som följer raka linjer, det vill säga motsatsen till ett queert liv (Ahmed, 2006, s. 21). Ett queert liv är ett liv som inte följer de riktningar och linjer som är skapade av samhällets förväntningar, utan ett som bryter mot normer. Samtidigt är det viktigt att betona att queer är mer än en normbrytande orientering, vilket innebär att heterosexualitet förstås som mer än enbart en sexualitet. Ahmed beskriver det som en reproduktion av en specifik kultur med tillhörande krav. Förståelsen av den heterosexuella normen visar även att queer är mer än ett sexuellt begär (Ahmed, 2006, s. 162). Queer är att betrakta som en sexuell och politisk orientering (Ahmed, 2006, s. 172). Det finns dock kritiker som menar att även queer kan uppfattas som en norm.

Normbrytande begär kan givetvis följa en heterosexuell norm men queer är mer än ett normbrytande begär, Ahmed belyser att queer inte har någon specifik identitet (Ahmed, 2006, s. 172). Queer i sig självt är inte att betrakta som ett specifikt begär mot något eller någon. Det finns ingen given utgångspunkt eller ankomst, eftersom det inte finns en rak beskrivning. Queer är det som stör en ordning eller ett system.

Kritiken om queer som norm bör förstås i relation till vad det queera skapar. Exempelvis menar Ahmed att den homosexuella familjen bör förstås i relation till en assimileringpolitik - att få det avvikande att följa det normativa. Ett annat exempel på det normativa kan vara att kärleksförhållanden ska inbegripa två parter med liknande bakgrund där äktenskapet är det eftersträvansvärda.

Butler tar upp homosexuellas lagliga rätt att gifta sig och poängterar problematiken till den binära och normativa diskursen (Butler, 2002, s. 19). Kraven bör istället formuleras utanför en heteronormativ diskurs, där äktenskap inte är den enda vägen för att legitimera en sexualitet och få en tryggare ekonomisk tillvaro (Butler, 2002, s. 21).

Den politiska rörelse som Butler kritiserar måste enligt henne formulera krav, där förmåner ges till de som väljer andra sätt än normativa att ha relationer på. Annars menar hon att den politiska rörelsen blir exkluderande. Grundtanken är att formulera krav utanför en heteronormativ diskurs. Butler poängterar att performativa handlingar som exempelvis äktenskap, bidrar till en "bindande kraft" (Butler, 2005, s. 100). Performativa handlingar kan tolkas som ett sätt att inkluderas i makten. Även Ahmed belyser att det finns en heterosexuell värld med en orientering, vilken är lik Butlers utgångspunkt (Ahmed, 2006, s. 160).

Informanterna i studien identifierar sig med queer men även med andra identiteter som används omväxlande. Styrkan med queer i förhållande till andra identiteter är att det inte finns en tydlig definition för begreppet, mer än att det är en normbrytande sexualitet och genus (Hunt & Holmes, 2015, s. 156). Crenshaw belyser den subversiva handlingen i att kalla sig för queer där mindre privilegierade grupper tar tillbaka begreppet. Det betraktas som en form av motstånd mot normativa ideal (Crenshaw, 1991, s. 1297). En vidare diskussion om begreppet är huruvida det kommer att förlora den subversiva kraft den besitter i samband med normer som tillskrivs queer.

Intersektionalitet

Kimberlé Crenshaw, grundaren av kritiska rasstudier och professor i juridik, introducerade begreppet intersektionalitet. Begreppet innebär en förståelse av olika förtrycks samverkan med varandra (Crenshaw, 1991, s. 1241).

Crenshaw poängterar att det är omöjligt att förstå ett förtryck utan att ta hänsyn till flera stratifieringar och dess skärningspunkt, då dessa samverkar. Exempelvis menar hon att icke-vita kvinnor möter minst två typer av förtryck, rasism och sexism (Crenshaw, 1991, s. 1252). En intersektionell utgångspunkt kräver att förtryck förstås i olika skärningspunkter där de förstärker och försvagar varandra beroende på kontext. Det handlar om att göra *rätt* motstånd mot förtryck och samtidigt häva alla förtryck, istället för att frigöra sig från ett förtryck, men inte från ett annat. Användningen av ett intersektionellt perspektiv är grundläggande i denna studies analys, då det är centralt för att kritiskt granska maktutövning (de los Reyes, 2011, s. 11).

Ett intersektionellt perspektiv i studien kommer att omfatta sexualitet, queer och rasifiering. Anledningen till varför bland annat klass uteslutits är att det blir för omfattande. Att förstå informanternas erfarenhet utifrån ett flerdimensionellt perspektiv är nödvändigt för att kunna förstå olika förtrycks uppkomst i olika kontexter. Ett intersektionellt perspektiv genomsyrar även de begrepp som kommer att presenteras nedan, vilka är Vithet och rasifiering.

Vithet

Det teoretiska begreppet Vithet används för att synliggöra en hegemoni. För att synliggöra det som av många tas för givet – att Vita åtnjuter privilegier i samhället – har jag valt att skriva begreppet Vithet med stor begynnelsebokstav i uppsatsen (Ang, 2012, s. 117). Det att Vita åtnjuter privilegier bidrar till att personer som rasifieras görs till den *andra*. Det kan göras genom att somliga kroppars ankomst till ett rum, är det som noteras, men även genom en direkt exkludering. Det innebär att en del rum i samhället blir svårtillgängliga för icke-vita, vilket resulterar i en reproduktion av maktordningar (Ang, 2012, s. 121). Vithet är en ”politisk kategori”, meningsfull endast i en kontext av sociala relationer som orienterar individer i sitt handlande (Ang, 2012, s. 125).

Vithet innebär även privilegier som följer med en norm, den begränsar somliga kroppar och låter andra förlänga rum (Ahmed, 2011, s. 221, s. 126). Förlängningen av rum är ett begrepp som innebär en bekvämlighet och tillgänglighet för Vita. Begreppet kommer att användas för att synliggöra det som annars får passera ostört. Ahmed förstår Vithet som en universell erfarenhet som orienterar kroppar i en specifik riktning och styr deras handlingsutrymme (Ahmed, 2007, s. 150). Vithet är en norm då det är ankomsten av rasifierade kroppar som noteras (Ahmed, 2007, s. 150).

Rasifierade kroppar noteras bland annat genom anmärkningen av deras ankomst. Ett exempel kan vara icke-vitas närvaro i en annars Vita universitetsmiljö (Ahmed, 2011, s. 240). Vitas bekvämlighet och icke reflektion över vilka platser de kan känna sig välkomna på, samt representationen av de själva bidrar till att rummet blir en förlängning av kroppen. De är inom en bekvämlighetszon. Det innebär att de sällan behöver reflektera över vilka rum de rör sig i och igenom. Orientering görs utefter det som är inom varje kropps avstånd.

Enligt Ahmed är det inte bara kroppar som orienteras i särskilda riktningar, även platser kan ha en riktad orientering som exkluderar vissa grupper närvaro (Ahmed, 2007, s. 157).

Känslan av tillhörighet är därför inte bara beroende av kroppens förmåga att förlänga rum, utan även platsens riktning.

Vithet är osynligt för både de som passerar som Vita och de som har vant sig vid Vithetsnormen, även om de själva inte besitter Vithet (Ahmed, 2007, s. 157). I förlängningen innebär det konsekvenser för de som inte åtnjuter Vithetsprivilegier, bland annat en känsla av utanförskap (Ahmed, 2007, s. 158). När en kropp befinner sig på en plats där den bryter mot normen sker en desorientering som omgivningen noterar (Ahmed, 2007, s. 159). Begreppet Vithet används i analysen för att beskriva en av flera normer informanterna förhåller sig till.

Rasifiering och intersektionalitet

Irene Molina belyser vikten av det teoretiska begreppet rasifiering och menar att användningen av begreppet är ett ställningstagande mot den essentialistiska förståelsen av etnicitet/ras/kultur. Begreppet belyser en process eller ett görande och bakom görandet ska "aktörerna" ställas till svars. Molina poängterar att rasifiering inte bör betraktas som ett isolerat fenomen, istället ska rasifiering förstås i kontext till andra stratifieringar (Molina, 2005, s. 96).

På grund av en rådande Vithetsnorm rasifieras inte den Vita kroppen, då den inte markeras i sin ankomst. Ahmed beskriver det enligt följande: "Racism ensures that the black gaze returns to the black body, which is not a loving return but rather follows the line of the hostile white gaze" (Ahmed, 2006, s. 111).

Synliggörandet av rasifiering är ett synliggörande av rasistiska praktiker. Rasism bör i sin tur sättas i ett historiskt sammanhang och förstås som en "relation mellan över- och underordnade grupper", en relation som är situationsbunden och därmed föränderlig (Molina,

2005, s. 102). Begreppet rasifiering förklarar inte de sociala konstruktioner som ligger bakom den markerade blicken, däremot är det ett verktyg för att belysa "hur, varför och med vilka effekter sociala meningar förknippas med rasmässiga särdrag" (Molina, 2005, s. 104). I denna studie används begreppet rasifiering och inte etnicitet då utgångspunkten är att rasistiska föreställningar är skapade utifrån "ras". Identifikation av rasifieringsprocesser ger en djupare förståelse för informanternas berättelser om exkludering av Vita queera sammanhang, men även av vem som får definiera och använda sig av begreppet queer.

Sociologer har betraktat kategorin "ras" som ett kulturellt fenomen och gjort det synonymt med etnicitet. Användningen av begreppet etnicitet döljer de "maktasymmetrier" som rasism har skapat i samhället (Molina, 2005, s. 103). Ett exempel kan vara bemötandet av personer som rasifieras i Sverige med frågor om var de *egentligen* kommer ifrån. Eftersom frågan riktar sig till personer som inte anses ha ett typiskt svenskt utseende, blir utgångspunkten att de personer som ser *osvenska* ut inte heller kan vara svenska. Etnicitet och kultur behöver inte nödvändigtvis vara synliga för att en person ska rasifieras. Molina menar att användningen av begreppet rasifiering i sig själv är en förutsättning för att motverka rasism.

Rasifieringsprocesser i Sverige är väl etablerade och synliggörs bland annat genom diskriminering och även exkludering från det politiska deltagandet (Molina, 2005, s. 109). Molina uttrycker det som att "Makten konfigureras inte i separata sfärer även om den använder skilda scener för att uppenbara sig" (Molina, 2005, s. 107). Samtidigt ska de rasifieringsprocesser informanterna i studien vittnar om förstås i relation till sexism, eftersom rasistiska och sexistiska föreställningar (om)skapar varandra. Rasifiering är inget en person är, utan ett görande som en konsekvens av en Vithetshegemoni. Idag används begreppet som ett adjektiv, vilket är problematiskt då det reproducerar samma struktur det ämnar kritisera. I denna uppsats används istället formuleringen en person som rasifieras, istället för rasifierad.

Smuts och binaritet

Mary Douglas vill förstå hur vi kategoriserar föremål och varför somliga anses rena och andra smutsiga (Douglas, 1966, s. 37ff). Douglas menar att det finns ett behov av ett system och för att hålla saker rena måste vi hålla andra smutsiga. Där "det finns smuts finns ett system", somliga saker är inte smutsiga i sig själv, men om de placeras på *fel* ställe blir de smutsiga (Douglas, 1966, s. 37). Smuts kommer i studien att förstås utifrån Vithetsnorm, binär

könsnorm och sexualitet/queer. Anledningen är att de tre kategorierna Vithetsnorm, binär könsnorm, och sexualitet/queer är alla skapade utifrån binära konstruktioner. Vit – icke Vit, man – kvinna, homosexuell- heterosexuell, queer – *normal*. Douglas menar att det binära systemet är tillfredsställande och lugnande, då allt placeras i ett system. Det som inte går att placera låtsas vi som att det inte finns samt det som faller utanför det binära betraktas som hotfullt (Douglas, 1966, s. 38). Det klubbiga blir en symbol det är varken flytande eller trögt, utan däremellan, det betraktas som en anomali, en avvikelse (Douglas, 1966, s. 39). Det är varken flytande eller trögt och frångår på så vis binära positioner. Det går inte att bortse från att queera personer finns, de existerar men betraktas som avvikande, en anomali. Anomalin betraktas som farlig och därmed försöker samhället sätta det på plats (Douglas, 1966, s. 41). Ett exempel kan vara att någon tillrättavisar personer att göra om, och *göra rätt*, genom att sluta vara queer, eller genom att visa på exkludering av personer som rasifieras. Douglas teori om smuts kan förstås i relation till Ahmeds förståelse av orientering där tillgång till rum beror på vilken plats en kropp har (Ahmed, 2007, s. 153). En avvikelse av raka linjer, det vill säga samhällsnormer, försätter en individ utanför systemet. Douglas och Ahmed belyser båda vikten av ordning/orientering och identifierar grunden i varför avvikelser betraktas som avvikande.

Douglas diskussion om system är viktig för en förståelse av begreppen orientering, Vithet och en obligatorisk heterosexualitet (Douglas, 1966, s. 36ff). Vithet och heteronormen är båda i en binaritet, de som inte uppfyller kraven förpassas till marginalen. Douglas teori möjliggör en analys av olika förhandlingsprocesser som informanterna i studien gör i konstruktionen och förhandlingen av en identitet. Teorin kommer att användas för att förstå vilka påtvingade normer informanterna har förväntats uppfylla och vad som uppstår när de inte uppfylls.

Identitetsskapande i gränslandet

Författaren och teoretikern Gloria Anzaldúa lyfter frågan kring identitetsskapande i samband med nationsgränser, i hennes fall mellan Mexiko och USA. I boken *Borderlands/La frontera* är utgångspunkten Anzaldúas egna erfarenheter av att vara från Mexiko men boende i USA och att vara lesbisk (Anzaldúa, 2012). Hennes erfarenheter speglar det mellanförskap och utanförskap som hon teoretiserar kring. Med fokus på de erfarenheter som äger rum i gränslandet både vad gäller nationalitet och sexualitet.

Anzaldúa menar att gränser inte kan förstås som en konkret skiljelinje mellan två parter. Gränser är kulturellt såväl som psykiskt konstruerade. Hon visar konsekvensernas påverkan för individen i samband med nationsbygge och därmed gränsdragning för en nation. Det görs bland annat genom att belysa språkets betydelse för individen. Hon uttrycker sig enligt följande: "Ethnic identity is twin skin to linguistic identity - I am my language. Until I can take pride in my language I cannot take pride in myself" (Anzaldúa, 2012, s. 81). Citatet belyser språkets betydelse i samband med en identifikation med en etnisk/nationell identitet. Hon poängterar att stolthet och språk har ett samband med varandra. Språket har en makt och Anzaldúa används i studien för att belysa informanternas identitetsskapande i relation till det arabiska språket.

Metod och material

Under följande del kommer en presentation av mitt metodval och tillvägagångssätt för att göra en innehållsanalys av materialet. Mitt vetenskapsteoretiska angreppssätt i studien är hermeneutiskt. Det innebär ett fokus på att förstå sociala handlingar och inte förklara de (Bryman, 2015, s. 32). Detta angreppssätt är förenligt med det fenomenologiska som vill undersöka hur olika handlingar skapar mening i en social kontext.

För att besvara frågeställningen har jag använt mig av semistrukturerade samtalsintervjuer. Anledningen till metodvalet är att jag är intresserad av personliga erfarenheter av arabiska queers i Sverige och kvalitativa intervjuer möjliggör för informanterna att delge sina egna upplevelser (Bryman, 2015, s. 413). Intervjuer ger studien en djupare dimension vilket är något jag eftersträvar (Ibid). Studien är en växelverkan mellan kvalitativt deduktivt och induktiv metod, vilket innebär att materialet är det som kommer att styra teorin (Trost, 2010, s. 37). Jag gör inte anspråk på att vara neutral, givetvis spelar tidigare kunskap, val av teorier och även hur det empiriska materialet tolkas och min teoretiska förförståelse roll. Min induktiva studie kan betraktas som en växelverkan mellan min teoretiska förförståelse och mitt empiriska material, det vill säga att både teori och empiri är närvarande vid analysen (Alvehus, 2013, s. 109). Det induktiva förhållningssättet gör även att det empiriska materialet kan komma att ändra frågeställningen beroende på vad som identifieras (Domas White & E. Marsh, 2006, s. 34). Studien har en hög validitet eftersom det som studeras är fokus i undersökningen (Alvehus, 2013, s. 122). Analysen kommer att göras i relation till empirin och analyseras med de teoretiska begreppen som presenteras i teoridelen.

Urvalet av informanter har delvis varit heterogent eftersom deras bakgrund skiljer sig åt, därför är jämförelser och generaliseringar av deras berättelser inte relevanta (Alvehus, 2013, s. 69). Det är viktigt att komma ihåg eftersom kategorierna; arab och identifiera sig med queer inte per automatik innebär att informanterna har samma bakgrund i övrigt. Till exempel kan klassbakgrund, erfarenhet av migration, hur en rasifieras samt ålder vara väldigt olika.

Reflexivitet/positionering/ validitet/reliabilitet

Reliabilitet innebär att svaren kan reproduceras vid andra tillfällen av andra forskare, det förutsätter att informanterna kommer att ge samma svar oavsett forskare (Kvale, Brinkman, 2009, s. 263). Studien kommer inte att kunna reproduceras eftersom informanterna är en heterogen grupp, men även för att intervjuer i sig är meningsskapande. Det innebär att det som informanten väljer att berätta och det som utelämnas av informanten bidrar till att det finns specifika ämnen som det fokuseras på. Narrativ konstrueras av informanten och materialet analyseras utifrån valda teorier. Kvale och Brinkman menar att ledande frågor kan vara en av orsakerna till att informanterna inte svarar likadant (Kvale, Brinkman, 2009, s. 263). Samtidigt poängterar de att en alltför medveten tanke om reliabilitet kan förhindra en mer ”varierande” förståelse av resultaten (Kvale, Brinkman, 2009, s. 264). Min position som intervjuare styr informanternas berättelser där mina frågor är det som får informanter att berätta om specifika erfarenheter. Studien består av ett urval av intervjumaterialet som jag har gjort, även där färgas studien av mig. Intervjufrågorna kan även påverkas av den teoretiska förförståelsen (Ryen, 2004, s. 94). För att minska risken för ledande frågor har det ställts öppna frågor och helheten i citaten har analyserats (se bilaga 1). Under intervjun med informanterna kunde en viss osäkerhet uttryckas där de undrade om de har ”svarat rätt” på frågorna. Det bemöttes med att tydliggöra att det inte finns några rätt eller fel svar, utan att jag är intresserad av informanternas tankar. Det var ett sätt att bemöta maktförhållandet som kan uppstå under en intervjusituation, Min förhoppning är att förklaringen gav informanterna en större trygghet till att uttrycka sina tankar.

Hög validitet innebär att en studie undersöker det den säger sig vilja undersöka (Kvale, Brinkman, 2009, s. 264). Validitet bör mätas genom att ifrågasätta och ”teoretiskt tolka” resultaten där val av teori är avgörande (Kvale, Brinkmann, 2009, s. 267). Hög validitet kräver ett reflexivt förhållningssätt med en kritisk granskning av analys (Kvale, Brinkmann, 2009, s. 268). Det har eftersträvat genom en öppenhet kring tolkningen av analysen och genom en tydlig redogörelse av de teorier som har använts.

Etik

Det finns fyra grundläggande etiska principer som en forskare bör förhålla sig till vid kvalitativa undersökningar. De är informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet (Bryman, 2015, s. 131,132). Ovanstående riktlinjer har följts. Informanterna blev informerade om studiens syfte och att de när som helst kan avbryta intervjun och/eller inte svara på frågor. De fick även i efterhand välja att redigera transkriberingen för att säkerställa att den information de har delat med sig av kan användas i studien. Konfidentialitetskravet har uppfyllts genom att ingen förutom jag vet vilka som har blivit intervjuade samt att tillgång till materialet kräver lösenord. Nyttjandekravet innebär att transkriberingarna endast får användas i denna studie. För att anonymisera studiens informanter har information som inte är relevant för analysen uteslutits som till exempel, ort, ålder, nationalitet och namn på de separatistiska nätforumen.

Urval av informanter

Informanterna till följande studie har valts via queera separatistiska nätforum och även via snöbollsurval från informanter som har intervjuats (Alvehus, 2013, s. 68). De separatistiska queera nätforumen har fungerat som en plattform för queers som rasifieras där de kan dela med sig av sina erfarenheter och även för att verka som ett stöd i ett annars vitt heteronormativt samhälle. Fördelarna väger över nackdelarna vid intervjuer i ett nätverk som jag har tillträde till, eftersom jag inte betraktas som någon utanför den grupp som intervjuas. Det innebär dock inte att det implicit bör finnas en trygghet mellan mig och informanterna eftersom min roll som forskare kan påverka relationen.

Informanterna blev informerade om syftet med uppsatsen och att de när som helst kunde avsluta intervjun och/eller inte svara på frågor. Fyra av informanterna ville se transkriberingen. Det kan förstås som att de var känslig information som delgavs eller att de vill vara försäkrade om att de inte blir missförstådda. De fick ta del av hela transkriberingen och redigera om de ansåg att det hade skett ett missförstånd eller om de delat med sig av information under intervjun som de inte ville skulle delas i studien. Det kan även betraktas som en möjlighet att vidareutveckla vissa svar. Det var ingen som ville redigera informationen.

En av intervjuerna gjordes på engelska för att det var det språk som informanten är mest bekväm med. Transkriberingen har översatts till svenska. Informanten förstår svenska och

kommer att kunna ta del av studien. En annan intervju gjordes på arabiska eftersom informanten inte kan tala svenska. Den har transkriberats till svenska. Det var först i efterhand som jag reflekterade kring att informanten inte kommer att kunna ta del av studien. Det kan betraktas som en etisk problematik i och med att transparensen därmed minskar. Lösningen blir att berätta för informanten om studien på arabiska.

Avgränsning

Studien har baserats på sju intervjuer. Informanterna är bosatta i olika orter i södra och mellersta Sverige. Fyra av intervjuerna varade mellan 45 minuter och en timme. Två av dem varade i cirka 30 minuter. De har transkriberats i sin helhet och därefter kategoriserats enligt holistisk innehållsanalys metod som kommer att förklaras längre ner i avsnittet. Den sjunde intervjun genomfördes över mail eftersom det var ett önskemål från informanten.

Intervjuguiden som användes vid intervjuerna skickades till informanten som sedan besvarade frågorna.

Semistrukturerad intervjuguide

Intervjun används för att förstå olika erfarenheter inom ett specifikt ämne. I kvalitativ forskning är det mindre viktigt att ställa likadana frågor till informanterna i jämförelse med kvantitativ forskning eftersom syftet inte är att jämföra informanternas berättelser och/eller ge ”en komprimerad kopia av populationen” (Ryen, 2004, s. 63, 77). En öppen intervjuguide bidrar till att inte låsa informanternas svar (Ryen, 2004, s. 46). Med hänsyn till detta var intervjuguiden semistrukturerad med teman som sedan har kompletterats med följdfrågor i anslutning till olika diskussionsämnen (se bilaga 1). Det bör poängteras att intervjuguiden har omskapats i den aktuella intervjusituationen. I de fall där informanten har berört ett ämne som varit intressant, men som inte har täckts av intervjuguiden har följdfrågor ställts (Ryen, 2004, s. 49). Ordningen på frågorna har inte varit densamma eftersom de är anpassade till svaren från informanten för att fullfölja tankar och beröra varje tema på djupet (Trost, 2010, s. 72). Vid två tillfällen valde informanterna att beröra teman som senare skulle behandlas. I samband med det ställdes följdfrågor för att fullfölja deras tankar, då det var lämpligare än att avbryta dem. Svårigheterna med intervjuerna har varit att det i vissa fall har varit svårt att få informanten att berätta djupgående om olika teman. En informant uttryckte oro över att svaren inte kommer att vara tillräckligt djupa eftersom det är ett känsligt ämne som är svårt att prata om. I ett annat fall ställde informanterna intervjufrågorna tillbaka till mig vilket bemöttes

genom att upprepa det som informanten sagt och be hen utveckla resonemanget. Det fungerade och intervjun kunde fortsätta.

Presentation av informanter

Studiens informanter har varit mellan 17 och 28 år gamla. Alla informanter definierar sig som araber, respektive länder kommer inte presenteras närmare, då det inte är relevant för studien. I studien finns det informanter som identifierar sig med mer än en nationalitet. Jag har använt de pronomen som informanterna använder om sig själva och då även gett dem namn som speglar deras pronomen. Alla namn som används i uppsatsen är pseudonymer. De som har delat med sig av sina berättelser är Amir, Hawwah, Joana, Jude, Leila, Najah och Samira.

Metod för analys

Alla transkriberingar har jag analyserat utifrån en holistisk innehållsanalys i fem steg. Det första steget är att läsa materialet ett antal gånger för att skapa mig en helhetsbild (Lieblich, Tuvar – Mashiach & Zilber, 1998, s. 62). Det andra steget är att identifiera undantag, motsägelser och ofärdiga beskrivningar. Det tredje steget är att bestämma teman att följa upp vilket jag gjorde i samband med en nära läsning av materialet. Följande teman identifierades för att skapa en djupare förståelse för informanternas berättelse, de är ” första upplevelsen av queer”, ”queer möter rasifiering”, ” identitetskapande och reaktioner/förväntningar från andra”, ”avsaknad av intersektionalitet/möte av rasism” och slutligen ”representation”. För att hålla en röd tråd i analysen har fem teman gjorts om till tre, de redovisas i analysdelen. Det fjärde steget är att färgmarkera de teman som identifieras för att göra transkriberingen mer överskådlig. Det sista steget är att följa upp varje tema och identifiera när det uppstår för första och sista gången med fokus på övergången. Det är viktigt att vara extra uppmärksam på teman eller delar som visar på motsägelser (Lieblich, Tuvar – Mashiach & Zilber, 1998, s. 63). Motsägelser kan vidare analyseras och nya reflektioner kan då ta form (Domas White & E. Marsh, 2006, s. 37).

I narrativa berättelser kan informanten komma ihåg en historia på ett sätt men välja att återberätta den på ett annat sätt, vilket är en av anledningarna till att intervjuer i sig är meningsskapande (Lieblich, Tuvar – Mashiach & Zilber, 1998, s. 80). Orsakerna till förändringar i narrativ kan bero på en önskan om att förändra verkligheten. Därmed finns inte autentiska berättelser då de återskapas i berättar-sammanhang. Redan i berättande har en utsällning skett och vid forskarens tolkning en andra utsällning (Alvehus, 2013, s. 123).

Fördelen med narrativ intervju är att informanten får utrymme att utifrån en bred fråga utveckla sitt svar och delvis bestämma vilken riktning svaret får (Kvale, Brinkman, 2009, s. 171).

Analys och resultat

I metodavsnittet redovisas fem teman som identifierats enligt holistisk innehållsanalys. Respektive fem teman som identifierats har gjorts till tre teman vilka presenterades i inledningen. Anledningen till att de gjorts om till tre teman är för att de i vissa fall överlappade varandra. Det första temat är: första upplevelsen/mötet med queer och där kommer även representation att diskuteras. Det andra temat är mötet med queer och att rasifieras, där förväntningar och reaktioner från andra kommer att vara centralt i analysen. Det sista temat är identitetskapande processer med intersektionalitet att vara i fokus. Följande del kommer att utgå från det empiriska materialet och jag kommer att diskutera min frågeställning med de teoretiska perspektiven som presenterats tidigare.

Mötet med queer - Identifikation med och distansering till queerbegreppet

Det som gör begreppet queer normbrytande är dess karaktär av att inte ha en precis definition av dem som definierar sig som det. Bland studiens informanter Amir, Hawwah, Joana, Jude, Leila, Najah och Samira är betydelsen av queer personligt. Joana och Jude anser att identifikation av begreppet inte är nödvändigt, samtidigt kunde de relatera till begreppet. Joana beskriver det så här: "Queer!? Hm... men typ, att jag ... att 'proud to be gay somehow' men om jag ska specificera det så vet jag inte vad ordet i sig betyder. Men som jag sagt tidigare tycker jag inte om att identifiera mig som queer. Jag tycker inte om etiketter." Jude visar på ett avståndstagande och närmande av queer beroende på situation. Hon är kritiskt till hur det fästs en alldeles för stor vikt vid det men menar att det innebär att man får älska vem man vill. Anledningen till kritiken av begreppet är för att hon menar att det bidrar till att andra frågor bortprioriteras samt en upplevd distansering till det Vita queernätverket, då hon menar att de inte delar samma kamp som henne. Najah summerar: "Men tack vare kunskap och eget sökande efter information hittade jag så mycket mer än vad som syntes på ytan. Jag insåg att queer var mycket mer än exempelvis två Vita killar som pussas."

Butler menar att bygga koalitioner genom att hitta eller skapa enhetliga grupper är problematiskt. Hon diskuterar bland annat, gruppen "kvinnor" och menar att den inte är enhetlig utan bör betraktas utifrån ett intersektionellt perspektiv, för att inte verka

exkluderande (Butler, 2007, s. 66). Det kan förstås utifrån Judes kritik mot begreppet queer då hon menar att det har skapats en norm för hur en queer person är i Sverige.

“Vad jag verkligen gillar med att vara gay i mellanöstern, till skillnad från här, är att du kan vara vem fan du vill, du kan ha på dig vad du vill och behöver inte uppfylla specifika kriterier för att passa in i queersammanhang. Jag känner att det är så här. [...] jag förstår inte; de hatar män jag förstår inte varför!? De klär sig på samma sätt, nästan alla har samma åsikter och de är alla. Jag är inte oenig med deras åsikter, men jag säger bara, de är alla antingen vegetarianer, veganer, anarkister, allt det är skitbra men det känns verkligen som att man måste bli kvalificerad för att få bli en del av queersammanhanget.” - Jude

Ovanstående är en kritik riktad mot ett Vitt queersammanhang som bortser från olikheter inom en grupp och därför verkar exkluderande. Butler menar att en ”öppen koalition” öppnar upp för möjligheten att bryta normer och samtidigt förstå hur olikheter samspekar (Butler, 2007, s. 67). Judes frustration över en exkludering i ett sammanhang hon identifierar sig med och även distanserar sig från kan betraktas som en förhandling av identitet. Det kan handla om ett utanförskap eller en frustration av att Jude känner att hon måste förhandla vissa delar av sin identitet för att passa in.

“Och sen så insåg jag att de har alla samma vänner, åsikter, intressen, samma sport och jag såg hur jag själv började bli som en av dem. Tänk dig att jag ens funderade på att bli vegetarian, det är helt sjukt, men ja sen är det du vet, jag flippade och tänkte shit det känns som att jag håller på att förlora mig själv enbart för att få passa in i den specifika gruppen.” - Jude

Identifikationen med queer är något personligt, Jude ville i början vara en del av ett specifikt queersammanhang då hon känner att hon där kan relatera till andra personer. Men efter att ha varit delaktig och omgett sig av det sammanhanget insåg hon att det inte var något för henne. Komplexiteten i identitetsförhandlingar kan även förstås som en anledning till distanseringen av en queeridentitet, en besvikelse som gjorde att hon valde ett annat sammanhang. Även Amir associerar queer med frihet och samtidigt exkludering och poängterar att det i queera sammanhang finns ett flertal normer att följa. Om begreppet queer säger han följande:

“Jag tänker på frihet, men jag förstår samtidigt att queerkretsar är väldigt sådär, eller kan vara väldigt exkluderande på många sätt, flera olika sätt, ehm man ska bete sig på ett visst sätt, man ska uttrycka sig på ett visst sätt [...]” - Amir

Samira menar att identifikationen med queer avspeglar hela hennes sätt att leva på. Hawwah betraktar identifikationen med queer som befriande och poängterar även det positiva i att queer inte sätter en specifik etikett på begär till andra. Hon uttrycker sig så här: “Det betyder gör någonting som är annorlunda och det var där jag känner mig mest bekväm, något som inte är linjärt som är i ett spektrum.” För Amir innebär identifikationen med queer en frigörelse även om han alltid har vetat att han är queer. Kontakten med begreppet och med andra queera personer var starten på att känna sig mindre ensam. Han berättar om sin bakgrund i att inte kunna identifiera sig med varken killar eller tjejer under sin skolgång men att queera sammanhang har möjliggjort för honom att vara sig själv utan att censurera sig. Laila har kunnat identifiera sig med queer i samband med bland annat Pride of Colour i Stockholm där flera rasifierade queers deltog, hon beskriver upplevelsen:

“Vid ett tillfälle skulle jag åka till Stockholm för att möta upp mina vänner och fira en väns födelsedag, vi var fyra personer som alla var rasifierade queers. Vi gick ut till en klubb som hade ett queert event och det var lite som en ögonöppnare för mig. Vi finns. Det var så många rasifierade queers som tog plats och bara existerade utan att hela tiden anpassa sig efter heteronormen.[...] Det är intressant för mig att stunderna jag vågat erkänna min sexualitet har haft en koppling till Stockholm. Det berättar också en del om hur malplacerad jag känner mig i småstäder där alla som inte är Vita och heterosexuella anses som onormala.” – Laila

För Laila innebär kontakten med queer ett erkännande av att även rasifierade personer kan vara queer. Hon menar att bristande representation har gjort henne osäker inför identifikationen med queer, men att det i samband med Pride of Colour uppstod en medvetenhet om att queer är till för *fler* än enbart Vita. Ahmeds begrepp orientering visar att kroppar väljer att rikta sig mot det som repeteras med tvång (Ahmed, 2006, s. 91). Det är vad den obligatoriska heterosexualiteten gör med begäret. Orientering bidrar till att tillåta den heterosexuella att förlänga och bli en del av ett utrymme samt erkänna det som sitt. Den queera kroppen blir därmed malplacerad eller att betrakta som utanför. Även Douglas förståelse av det bortom binära som hotfullt kan appliceras (Douglas, 1966, s. 38). Ahmed följer Butlers argumentation om performativa handlingar men Ahmeds begrepp är repetition. De går att jämföra med varandra. Det queera skär i vertikala och horisontella linjer diagonalt (Ahmed, 2006, s. 107). Följande syn placerar queer i ett brett spektrum och visar även på dess normbrytande form. Lailas tvivel inför begreppet queer säger även en del om vilka objekt som är orienterade kring queer.

Najah vet att hen alltid varit queer men kom i kontakt med det först i samband med att hen fick vänner som rasifierades och identifierade sig med queer. Ett igenkännande av andra som rasifieras skapade en identifikation. Det bör förstås i relation till representation och vikten av att se andra som en själv identifiera sig med queer. Hen uttrycker sig så här: “[...] jag tror att min liksom queera identitet stärktes i takt med att jag liksom hängde med de, hade jag liksom bara umgått med straighta människor så hade jag så småningom förträngt min queera identitet.”

Informanternas första upplevelse med queer har varit olika. Jude har både identifierat sig med queer och inte identifierat sig med det. Hon har kritiserat och tagit avstånd från det och även omfamnat det. Joana har varit kritisk till det och tycker inte heller om att identifiera sig med begreppet men gör det ibland. För Laila och Najah har representationen av queers som rasifieras varit ett slags erkännande av att även de får lov att identifiera sig med det. Amir upplever en gemenskap. Samira beskriver det som en livssyn och Hawwah betraktar identifikation som en frigörelse.

Queer möter rasifiering - förväntningar och reaktioner från andra

Den Vita dömande blicken

Det fanns flera möten som visade på internaliserad rasism och sexism i Vita queersammanhang och/eller av Vita queers. Najah, Amir och Hawwah beskriver alla tre hur de ständigt måste förhålla sig till fördomar om att de inte är queer. Hawwah uttrycker det så här:

“För att det fanns någon slags fördom om att ... jag på något sätt skulle ha någon internaliserad homofobi som skulle liksom slå ut mot dem på något sätt, eller att om de inte visste att jag var queer att jag skulle vara på något sätt homofobisk mot dem, eller vara på något sätt lite anti de. På grund av att jag kommer från en kultur som vad de tänker är så här stereotypiskt heteronormativ och lite så här anti allt möjligt.” –

Hawwah

Hon tvingades vara väldigt tydlig med att hon visst är queer och försöka motarbeta den misstänksamhet som finns mot henne, ett tydligt exempel på hur rasifiering och sexualitet samverkar med varandra. Hawwah betraktas komma från en kultur som inte accepterar queer vilket tar sig i uttryck i olika kommentarer som hon tvingas bemöta. Enligt Ahmed säger det mer om den plats Hawwah befinner sig i än hennes intåg till Vita queersammanhang (Ahmed,

2007, s. 157). Strålkastarljuset bör riktas mot den plats som besitter Vithet och kan utifrån Ahmeds begrepp orientering betraktas som en desorientering. Även Amir berättar om en liknande situation: "Det kan gå åt båda hållen, att även araber inte kan förvänta sig att jag är queer, så varken i queersammanhang [kan jag bli accepterad], eller vissa, och araber i stora sammanhang är detta helt oacceptabelt."

Rasismen och sexismen är sammanvävda och de fördomar som tar sig i uttryck är ett resultat av en föreställning om att vara queer och samtidigt rasifieras är två motstridiga kombinationer. Anzaldúa skriver hur "la mestiza" lär sig att vara på ett sätt så att andra accepterar henne (Anzaldúa, 2012, s. 102). Hawwah gör motsatsen i förhandlingen av sin identitet och väljer aktivt att trots den identitet som tillskrivs henne välja motsatsen. Hawwah förstår den Vita blickens syn på henne och för att nedmontera föreställningarna om henne gör hon allt för att distansera sig från det arabiska. Vägen dit har dock inte varit enkel. I unga år valde Hawwah att ta avstånd från allt som är arabiskt:

"[...] det var ju det där samma sak som jag gjorde när jag gick i en svensk skola, det var att när jag ehm. Man försökte bete sig mer svenskt man försökte ehm... Liksom på något sätt förändra sitt utseende så gott man kunde så att man inte skulle vara allt för arabisk... jag är en sådan människa som har liksom mörk grov hårväxt överallt, det var liksom att skämmas över det att ta bort det eh platta ens hår om det var superlockigt det var också sådana smågrejer som att ehm fördöma andra från sin egen kultur för att liksom, att vara, att bli nästan så här defensiv om någon var så stereotypiskt arabisk ja men jag är inte sån. Att typ säga sådana saker att ta avstånd just från sin egen kultur att... mm bara försöka vara så Vit och svensk så möjligt [...]."- Hawwah

Hawwah uttrycker idag en ånger och sorg över att ha arbetat bort en identitet hon själv inte har problem med, men som hon på grund av andra har aidentifierat sig från den. Hon poängterar att vara arab redan var avvikande och att då även vara queer fick henne att förhandla bort en av identiteterna. Att platta håret och att skämmas över hårväxten är strategier för att försöka att inte vara ute, i det fallet handlar det om att inte vara utanför orienteringen omkring Vithetsnormer i queersammanhang. Därför var det den arabiska identiteten som skulle omförhandlas och raderas, ett aktivt val och görande av att inte hamna utanför Vithetsnormen som inte har resulterat i en inkludering. Det går i linje med Abdi och Van Gilders forskning om identitets dissonans för queer iransk–amerikanska kvinnor.

Hemmet bestäms av andra

Anzaldúa skriver om språkets betydelse för en identitet, om någon vill skada någon ska de tala illa om dens språk (Anzaldúa, 2012, s. 81). Språket är ett instrument för att legitimera makt. Att tvingas prata ett språk innebär att “my tongue will be illegitimate” (Anzaldúa, 2012, s. 81). Språk är mer än enbart ord, det är en sammansättning och förhandling av en identitet (Anzaldúa, 2012, s. 78). Då Anzaldúa beskriver vikten för val av språk i olika sammanhang kan det tolkas som en förhandling av identiteter. En högst medveten förhandling för att tillfredsställa omgivningen.

För Samiras omgivning betraktas språket som en nyckel in i ett sammanhang för att kunna identifiera sig med att vara arab. Hawwah uttrycker en distansering från arabiskan för att kunna passa in i den svenska normen. Både Samira och Hawwah förhandlar om språket för att kunna distansera sig eller närma sig en gemenskap som de känner exkludering från. Språket ges en central betydelse i identifikationen men på olika sätt för Samira och Hawwah.

Samira kopplar samman sin sexualitet med hur hon rasifieras. Hon menar om hon varit heterosexuell i en relation där partnern även rasifierades skulle andra inte ifrågasätta om hon verkligen är arab. Hon poängterar även att bristen på representation av araber och/eller blandade som är queer förstärker fördomar om att en queer person måste vara Vit. För Samira som är blandad har identifikationen med att vara arab och queer ifrågasätts av andra men även tagit sig i uttryck på ett annat sätt där hennes arabiska sida ständigt ifrågasätts och där hon själv inte får definiera sig;

“ [...] Går den kombinationen ihop? Alltså så finns det araber som är queer?! För att det inte är synligt på samma sätt alls... och då kanske, då kanske man kan tolkas som mer västerländsk/svensk [...] Aa jag vet inte känslan av att ju mer jag berättar hur jag lever mitt liv eller vem jag lever med kanske desto mindre blatte blir jag.” – Samira

Språket kan även översättas till det symboliska värdet identitetsskapande har, det vill säga det värde som ges till en person för att få självidentifiera sig och även accepteras av omgivningen. Språket i Anzaldúas mening kan betraktas som en djupare identifikation, det är mer än ord. Det är ett förhållningssätt till omgivningen. Hawwah berättar att hon aktivt försökte glömma bort arabiskan, bland annat för att få vara queer, men idag vill minnas den, hon sörjer allt det arbete hon har gjort för att glömma sitt språk. Hon uttrycker det så här: “ [...] efter att jag blev typ så 17 -18 [år] så började jag komma i kontakt med min arabiska sida och verkligen den här viljan att identifiera mig som arab och väldigt, och inte göra några ursäkter för det.” I

Abdi och Van Gilders studie (2015) visade sig liknande mönster, där en distansering från sin kultur gjordes för att kunna vara queer. Samira upplever att hennes arabiska identitet ifrågasätts i kombination med att vara queer. I båda fallen är förhandling av identiteter närvarande utifrån en yttre Vit blick.

Identitetsskapande under Vita och heteronormativa blickar

Kom ut för att bli accepterad

Att tvinga queers till att komma ut för att det skulle innebära en progressiv handling kan ses som ytterst problematiskt. Dels eftersom det kan innebära direkt skada för individen, dels för att det förutsätter att det ska finnas ett specifikt begär/identitet som en queer person ska vara bekväm med att formulera. Chikwendu skriver om hur det skapas en binaritet mellan de som kommit ut öppet för sin omgivning som queer och de som inte har det. Hon skriver följande: "The Western world is able to consider itself modern because its queer population is able to be out, and therefore the non-Western world must be pre-modern or backwards." (Chikwendu, 2013, s. 40).

De som kommer ut associeras med stolthet medan de som inte kommer ut associeras med skam. Problematiken som Chikwendu beskriver är att sexualitet förknippas med synlighet och det bidrar till att om den inte är synlig är den illegitim (Chikwendu, 2013, s. 40). Även Butler menar att "identitetsbeteckningar" bör problematiseras och diskuteras för en djupare förståelse av vilka identitetsbeteckningar som kan användas, och vilka det är som begränsas (Butler, 2005, s. 104). Najah beskriver problematiken som Vita queers ställer hen inför. Den första frågan handlar om hur hens familj kan acceptera hens queera identitet. Najah uttrycker sig så här:

"Alltså jag vågar inte heller säga sanningen hela tiden för då stärker jag deras stereotypa [föreställningar] även om det faktiskt är tabu i min familj så vill jag ändå på något sätt få fram att så är det inte i alla arab familjer, och då säger jag... ibland ljuger jag. Ibland när jag vet att det är typ så, ibland när jag vet att det är mer vettiga personer som förstår om jag förklarar för dem så säger jag liksom sanningen, aa ibland orkar jag inte ljuga och säger som det är. " – Najah

En strategi som Najah använder beroende på situation är att ljuga och säga att familjen accepterar hen. Det görs för att undvika att bekräfta de fördomar som finns om arabiska familjer. Den konstruerade uppdelningen av väst och resten av världen som Chikwendu redogör för kan förstås utifrån Douglas begrepp om binaritet (Chikwendu, 2014). Binaritet bidrar till att tydliggöra, det centrala och det avvikande, vilket av omgivningen betraktas som

farligt (Douglas, 1966, s. 39). Det avvikande representerar den arabiska familjen. Sådana föreställningar om vad som är modernt bör betraktas som problematiska. Dels eftersom de grundar sig på en rasistisk förståelse av kulturer, dels då den orsakar direkta konsekvenser för queera araber. Den är även problematisk eftersom den förutsätter att en och samma person inte kan både vara ute och inne vilket är fallet med Najah.

Amir känner att han aktivt måste visa eller säga att han är queer för att inte bli misstänkliggjord. Han säger: “ [...] att du ska bevisa dig gång på gång, på gång, vilket jag också upplever väldigt jobbigt, eh nu har jag slutat med att göra det, den som vill förstå kan förstå, och den som vill inte vill, ja det är upp till den personen.”

Även Najah upplever att hen ibland tvingas säga stereotypa saker för att andra inte ska misstänkliggöra hens queera identitet. Det är en tydlig situation där rasifiering och sexualitet samspelar och skapar en bild av vad som anses vara acceptabelt. Najahs förhandling av identitet visar på den komplexitet som rasifierade araber möter i relation till att vara queer. Att vara offentlig med att vara queer värdesätts positivt och blir en fråga om att legitimeras.

“ [...] att man blev en del av någon slags fantasi typ att ooh det här är den där tjejen som är nästan typ förbjuden för det är superförbjudet i hennes kultur att vara queer och typ så här vara gay och det var typ nästan som att man blev en slags exotisk alla ville prata om det och bara hur hemskt har inte du det du kan inte komma ut för din mamma det var som att man var accepterad men ändå som den alla tyckte synd om, den som, [...] så det var så i efterhand som jag insåg att man var ett cirkusdjur. Men just då så kände jag väl att jag blev accepterad. “- Hawwah

Hawwahs uttalande är mycket viktigt då det redogör för de känslor som uppstår av den Vita blicken som arabiska queers tvingas förhålla sig till. Att antingen bli misstänkliggjord och betraktas som farlig eller vara ett exotiskt inslag som omgivningen tycker synd om och vill rädda. I ingetdera av fallen är den påtvingade komma ut processen till för att själv få identifiera sig. Att betraktas som annorlunda förknippas med att förlora kontrollen över sitt sätt att representeras.

Den existerande queerheten

Ahmed talar om att komma ut inte alltid är ett val en person tar, för vissa personer tolkas som queer av andra, utifrån hur deras kroppar ser ut. Ett exempel hon tar upp är en lesbisk butch (Ahmed, 2006, s. 175). I intervjun med Amir togs det upp i samband med att jag frågade vad queer betyder. Amir svarar att det är frihet, vilket han ytterligare förklarade så här:

“Att jag inte ska behöva gömma mig på vissa ställen eller i vissa sammanhang. Vissa tillfällen är jag tvungen att ändra hur jag pratar, eller hur jag rör mig, hur jag rör min kropp, hur jag kanske använder mina händer när jag pratar, och så vidare. [För att folk] inte ska se det här, att jag är queer.” – Amir

Att ständigt tänka på att inte råka komma ut och anpassa sig till en specifik norm är något som är närvarande för Amir. Han är väl medveten om de normer som finns och genom att tänka efter kan han följa de för att andra inte ska se att han är queer. Att vara queer förknippas här med att befinna sig i en otrygg situation, speciellt om omgivningen inte är accepterande.

Mellanförskap

Douglas redogör för hur det som inte kan placeras i ett system betraktas som farligt (Douglas, 1966, s. 41). Genom att försöka sätta det på plats görs ett försök i att upprätthålla det system som följs. Samira säger att hon identifierar sig med ett mellanförskap:

“ [...] det jag också identifierar mig med är mellanförskap, den känslan liksom att absolut inte vara utanför, det skulle jag inte påstå mig vara men jag är [mitt i] mellan, eller jag har ingenstans att åka hem [till] eller om jag nu skulle vilja åka så skulle jag inte vara välkommen där på samma villkor som de som har det som sitt hem eller det finns kanske ingen riktigt plats... Alltså också att blandade har så många olika erfarenheter och rasifieras på så många olika sätt och har så olika bakgrund, så ja att det blir ganska svårt att känna samhörighet med någon typ.” – Samira

Att vara hemma enligt Ahmed är att kunna förkroppsliga ett rum (Ahmed, 2006, s. 11). Samira känner sig varken utan eller innanför, utan mellan. Mellanförskapet tolkas som orienterings-verktyg för att hitta ställen att betrakta som drägliga (Ibid). Identifikationen med mellanförskap kan betraktas som ett orienteringsverktyg för att hitta en gemenskap. Ahmed skriver att vara blandad är i sig själv en queer utgångspunkt, det bryter mot raka linjer (Ahmed, 2006, s. 24). Samira uttrycker sig enligt följande:

“Det kan ju komma när som helst, från vem som helst, mm, alltså samhället är ju väldigt... jag vet inte, väldigt fokuserat på ja vet inte hur jag ska förklara detta jag har en tanke... hur fan ska ja säga det här... att... Alltså det är klart det finns ju någonting med att känna tillhörighet eller gemenskap tror jag för alla människor som är värdefullt på något sätt. Och den är ju inte villkorlös, det ser vi i samhället vilka som får tillhöra eller inte, vilka som får vara en del av [en] gemenskap och på vilka premisser eller villkor, liksom, så tänker jag också att det är tyvärr personligen för att jag ... jag så här kan bemötas av alltså positiva stereotyper av

att man är blandad. Att man ska vara extra smart eller extra vacker eller jag vet inte, men det är också något smutsigt med det [...] eller så, att vara blandad precis som man är räcker väldigt sällan för att få skapa sin egen identitet typ, och det är alltid någonting som fattas för någon annan att förstå [...] vem jag är. Eller vad jag känner mig som...” – Samira

Samiras berättelse kan förstås utifrån Douglas teori om kategorisering. Hon berättar om det hon kallar för positiva stereotyper, men poängterar att det är även något smutsigt med det. Både Ahmed (2006, 2012) och Douglas (1966) diskuterar kategoriseringar. Samiras berättelse blir intressant i ett perspektiv av hur olika stratifieringar samspekar med varandra och möter ofta motstånd kring den arabiska identiteten. Det är ett exempel på hur intersektionell förståelse av identitetsförhandling är central för att omfamna flertalet förhandlingar.

Avslutande diskussion

I denna studie har queeridentifierade arabers identitetsförhandling och identitetskonstruktion i samband med att rasifieras och identifiera sig med queer undersökts genom en holistisk innehållsanalys som analyserats tillsammans med queerfenomenologi. I denna del kommer diskussion av frågeställningen samt reflektioner som studien har väckt.

Informanterna i studien vittnar om olika strategier som används i vardagslivet för att dekonstruera och konstruera identiteter. Förhandling av en identitet innebär en dekonstruktion av en annan, i alla fall om vi utgår från informanternas beskrivning av den dagliga kamp som det innebär att vara queeridentifierad arab i Sverige. En strategi av informanterna var att distansera sig från den arabiska identiteten. Det synliggör ytterligare relationen mellan queer och rasifiering och går i linje med Abdi och Van Gelders (2015) tidigare forskning om identitetsdissonans och de strategier som iransk – amerikanska kvinnor använder sig utav, där den iranska identiteten och queeridentiteten ständigt omförhandlas. Dock används denna strategi av informanterna endast i situationer med en Vit omgivning, det vill säga inte i kontakt med andra queers som rasifieras. Identifikationen med queer i samband med en omgivning som rasifieras belyser i vilka sammanhang en queer identitet är tillåten. I situationer där en queer identitet inte är tillåten eller ifrågasätts har flertalet av studiens informanter vittnat om alternativa strategier. Ett exempel är Najahs respons om vad familjen har för åsikter om att hen är queer.

Chikwendus (2013) studie berör problematiken där en queer person måste komma ut, annars betraktas personen som bakåtsträvande. Detta görs utan hänsyn till att alla varken kan eller vill formulera deras identiteter. Informanterna i studien använder olika strategier i konstruktionen av en queer identitet. Vid misstänkliggörandet av informanternas queera identitet tvingas en del att formulera ett begär som de inte alltid är bekväma med. I vissa fall är detta även farligt, då det finns situationer där de inte vill vara *ute*. I denna studie synliggjorde även Samira dilemmat med att det varken finns ett hemland att åka tillbaka till eller ett att stanna kvar i. Resultatet blir en identitet av mellanförskap, vilket i sig kan betraktas som queer. Denna studies frågeställning ger inte ett enkelt svar. Däremot belyser resultatet olika strategier som queeridentifierade araber dagligen gör i mötet med andra. I identitetskapandet blir studiens informanter både misstänkliggjorda och exotifierade. Resultaten visar på svårigheten i att kunna förhandla och konstruera en identitet, i en tid där andras blickar och fördomar styr. Det gör det svårt för studiens informanter att kontrollera en situation och bestämma över sin egen representation. Framförallt är detta svårt i brist på representation.

Studiens resultat bryter delvis mot tidigare forskningsresultat. Abdi och Gilders studie visar att gemenskap enbart kan hittas utanför persiska sammanhang. Studiens informanter, Jude och Hawwah, har i viss mån uttryckt att de får ett större stöd i den arabiska gemenskapen. D Hudson och R Mehrota (2015) studie visade att det både i det så kallade hemlandet och i USA upplevdes ett utanförskap, vilket kan förklaras gå i linje med denna studie som synliggjort ett mellanförskap för queer identifierade araber.

I framtida forskning hade det varit intressant att förstå identitetsförhandlingar och identitetskonstruktioner för queer identifierade araber utifrån ett flerdimensionellt perspektiv där till exempel erfarenheter av migration, klasstillhörighet och status i Sverige kan påverka strategier och bemötande i vardagen. Det hade även varit intressant att förstå utifrån teorier om diaspora och sexualitetens historia.

Referenser

Litteratur

Abdi, Shadee & Van Gilder, Bobbi (2015) Cultural (in) visibility and identity dissonance: Queer Iranian – American women and their negotiation of existence. *Journal of International and Intercultural Communication*, 19(1), ss 69-86 DOI: <http://dx.doi.org/10.1080/17513057.2016.1120850>

Ahmed, Sara (2011) *Vithetens hegemoni*. Hägersten: Tankekraft förlag

Ahmed, Sara (2011) A phenomenology of whiteness. *Feminist Theory*, Sage Publication Vol 8(2) ss, 149-168 DOI: 10.1177/1464700107078139

Ahmed, Sara (2006) *Queer phenomenology: orientations, objects, others*. Duke University Press

Ang, Ien (2012) "Jag är feminist men..." "Andra" kvinnor och postnationell feminism" s.113-134: I de los Reyes, Paulina (red), Postkolonial feminism 2, Finland: Tankekraft Förlag

Alvehus, Johan (2013) *Skriva uppsats med kvalitativ metod: en handbok*. Liber: Stockholm

Anzaldúa, Gloria (2012) *Borderlands/La frontera: The New Mestiza*. Aunt Lute Books: San Francisco

Bryman, Alan (2015) *Samhällsvetenskapliga metoder*. People Printing: Kina. 2:a upplagan.

Butler, Judith (2007) *Genustrubbel: feminism och identitetens subversion*. Göteborg: Daidalos

Butler, Judith (2005) *Könet brinner! Judith Butler – texter i urval av Tiina Rosenberg*. Stockholm: Natur och kultur

Butler, Judith (2002) Is kinship always already heterosexual? *Differences: A journal of feminist Cultural Studies* 13(1) ss, 14-44 Hämtad den 2017-01-04 <https://muse.jhu.edu/article/9630/summary>

Chikwendu, Meremu (2013) Circular Consciousness in the Lived Experience of Intersectionality: Queer/LGBTQ Nigerian Diasporic Women in the USA. *Journal of International Women's Studies*. Vol 14 (4), ss, 34-46

- Crenshaw, Kimberle (1991) Mapping the Margins: Intersectionality, Identity Politics, and Violence against Women of Color. *Stanford Law Review* 43(6), ss.1241-1299 Hämtad 2016-12-30 <http://www.jstor.org/stable/1229039>
- De los Reyes, Paulina (red) (2011) *Postkolonial feminism*. Tankekraft: Stockholm
- D Hudson, Kimberly & R Mehrota, Gita (2015) Locating queer-mixed experiences: Narratives of geography and migration. *Qualitative Social Work* 14(5), ss, 651 – 669 DOI: 10.1177/1473325014561250
- Domas White, Marilyn & Marsh, Emily E (2006) Content Analysis: A Flexible Methodology. *Library Trends* 55(1), ss, 22 – 45 Hämtad den 2017-01-04 <https://muse.jhu.edu/article/202361>
- Douglas, Mary (1966) Purity and Danger An analysis of the concepts of pollution and taboo. Routledge: Taylor & Francis Group ss, 30 – 41
- Hunt, Sarah & Holmes, Cindy (2015) Everyday Decolonization: Living a Decolonizing Queer Politics. *Journal of Lesbian Studies* 19(2), ss, 154-172 DOI:10,1080/10894160.2015,970975
- Kvale, Steinar, Brinkman, Svend (2009) *Den kvalitativa forskningsintervjun*. Lund: Studentlitteratur
- Lieblich, Amia, Tuvar – Mashiach, Rivka & Zilber, Tamar (1998) *Narrative research: reading, analysis, and interpretation*. Sage: California
- Molina, Irene (2005) Rasifiering – Ett teoretiskt perspektiv i analysen av diskriminering i Sverige i Bortom Vi och Dem- teoretiska reflektioner om makt, integration och strukturell diskriminering. Redaktör Paulina de los Reyes & Masoud Kamali. Rapport av Utredningen om makt, integration och strukturell diskriminering. Stockholm 2005. SOU 2005:41. S 95-112. Hämtad den 2017-05-15
<http://www.regeringen.se/contentassets/10ca6c4d2daf4916a6fcf7e91bdee5b8/bortom-vi-och-dom---teoretiska-reflektioner-om-makt-integration-och-strukturell-diskriminering-del-1>
- Nationalencyklopedin*, diaspora. <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/enkel/diaspora>
Hämtad den 2017-09-04
- Ryen, Anne (2004) *Kvalitativ intervju: från vetenskapsteori till fältstudier*. Liber: Malmö
- Trost, Jan (2010) *Kvalitativa intervjuer*. Studentlitteratur: Lund

Bilaga 1

Intervjuguide

Kom ihåg att vara tydlig med att det är deras egna erfarenheter av queer som jag vill ta del av, det är personligt finns inget rätt eller fel.

Bakgrund

Vad är din bakgrund? (berätta fritt)

Då

När definierade du dig som queer? I samband med vad? Varför? Hur kändes det?

Fanns det någon speciell händelse eller period? Var du aktiv inom queerkretsar/sammanhang, vad definierar du som queer? Vad är queer för dig? Berätta

Idag

Hur är det att vara queer och arab i Sverige?

Hur tänker du kring begreppet queer?

Vad associerar du till det? Har det alltid varit samma associationer?

Vad tänker du kring representation inom queer kulturen? Är du representerad inom den? Vad innebär representation? Är du aktiv idag inom queerkretsar/sammanhang? Hur är det?

Hur tänker du kring identitet och queer? Hör de ihop? Hur? Vad är identitet? Kan man ha flera identiteter? Har du? Vilka? Hur har det varit att ha flera/en identitet?

Kan identiteter skifta? I vilka sammanhang väljer du att definiera dig som vad? Varför? Får du definiera dig själv? Vad gör du när du inte får definiera dig själv?

Övrigt

Vill du tillägga något? Hur kändes frågorna?

Bilaga 2

Upprop till intervjupersoner

Är du arab och identifierar dig som queer? Kolla hit!

Jag heter Kenar och skriver min C-uppsats i sociologi och söker efter personer att intervjua. Jag vill undersöka hur arabiska queers (om)skapar identiteter i intersektionen av rasifiering och att identifiera/vara/tänka/göra queert. Jag är intresserad av att intervjua dig som är arab och identifierar dig med queer.

Definitionen av queer är något som är personligt för dig (*finns alltså inget rätt eller fel queer*) och mitt syfte är att förstå hur identiteter skapas i relation till olika maktordningar. Du kommer att vara anonym i uppsatsen. Låter det intressant? Kontakta mig på mail så kommer vi överens om tid och plats för intervjun och tveka inte att höra av dig om du undrar något. Jag bjuder på fika!

Skicka ett mail till ----- eller ring mig på -----

PS: Intervjun kan göras på svenska, engelska och/eller arabiska. DS

Are you arab and identifying as queer?

My name is Kenar and I am writing my bachelor thesis in sociology and looking for people to interview. I want to investigate how queer arabs (re)do identities in the intersection of racialization and identify/being/doing/thinking queer. So if you are arab and queer and want to participate I will be more than happy!

The definition of queer is personal and that is what I want to hear, so do not hesitate if you feel that you might not be the "right" queer. There is no right or wrong.

You will be anonym in my thesis.

If you are interested please contact me and we can decide a place and time were we can meet!

If you have any questions you are also welcome to contact me.

Email: ----- or call me at -----

PS: The interview can be done in Swedish, English and/or Arabic. DS